

WYMAGANIA NA EGZAMIN DYPLOMOWY Z HARMONII PRAKTYCZNEJ

FORMA egzaminu –MIESZANA : cz. I – pisemna, cz. II - ustna

1. Uczeń powinien wykazać się podstawową wiedzą z zakresu:

- zasad budowy, nazywania i łączenia trójdźwięków i czterodźwięków na wszystkich stopniach gamy w układzie czterogłosowym, w różnych odmianach majoru (naturalny, harmoniczny) i minoru (naturalny, harmoniczny, dorycki)
- zasad budowy i łączenia różnych form dominanty (dominanta z podwójnym opóźnieniem, septymowa, septymowa bez prymy, nonowa, nonowa bez prymy, akord chopinowski)
- zasad harmonizowania melodii i zasad basu cyfrowanego (w odniesieniu do epoki baroku)
- zasad wychylenia modulacyjnego
- zna pojęcie modulacji (diatoniczna, chromatyczna, enharmoniczna)
- zna rodzaje dźwięków obcych (opóźnienia i międzyakordowe)
- zna zjawisko alteracji.

2. Uczeń powinien:

- rozpoznawać w utworach muzycznych zjawiska harmoniczne na podstawie zapisu nutowego poznane akordy i wynikające z nich relacje funkcyjne, kadencje, wychylenia modulacyjne, modulacje, progresje (modulującą i niemodulującą)
- rozróżniać w utworach muzycznych zjawiska harmoniczne w zapisie nutowym składniki akordu (w tym dysonujące), dźwięki obce i alterowane
- określać w utworach muzycznych zjawiska harmoniczne w realizowanym przez siebie repertuarze i w utworach zapisanych w fakturze fortepianowej.

3. Uczeń powinien realizować w praktyce proste konstrukcje harmoniczne:

- na fortepianie kadencje (doskonała, plagalna, neapolitańska, zawieszona, zwodnicza)
- pisemnie konstrukcje harmoniczne z użyciem poznanych akordów według podanego soprano, basu i funkcji. Odtwarzać zapisane konstrukcje w śpiewie lub na fortepianie.